

Isak Pensiev   3. Jumalan läsnäolo

Jatkamme edellistä opetustuntia ja aiheemme on Jumala ja Jumalan läsnäolo. Viime opetustunnilla käsitelimme aihetta ” Jumala on yksi ”. Teimme johtopäätöksen, että juutalainen traditio ja juutalaiset pyhät kirjoitukset ovat samaa mieltä: Jumala on yksi, mutta Jumalan ilmestyminen voi olla monipuolista. Myös apostolien kirjoituksista me voimme löytää paljon vahvistusta sille, että Jumala voi ilmoittaa itsensä ihmiskunnalle eri tavoin. Esimerkiksi heprealaiskirjeessä 1. luvussa jakeet 1-2:

Jumala puhui muinoin monesti ja monin tavoin isille profeettojen kautta. Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta.

Jos Jumala ilmestyy ihmiskunnalle niin että Hänellä on jonkinlainen ihmismuoto, silloin kuten viime oppitunnilla käsitelimme, tätä ihmismuotoista hahmoa voi nimittää hepreaksi sanalla memra tai shekina. On olemassa erilaisuutta siinä, kuka Jumala on, ja siinä, millä tavalla Hän ilmestyy tälle luodulle maailmalle ja puhuu itsestään. Judaismissa, juutalaisuudessa, tämä erilaisuus on tunnettu hyvin jo kauan aikaa sitten. Erilaiset juutalaisuuden koulukunnat ja suuntautumiset yrittävät määrittää ja selittää tätä asiaa, ja heillä on eri näkökulmia. Jotkut juutalaiset koulut opettavat niin, että memra ja shekina ovat osa tätä luotua maailmaa eivätkä liity suoranaisesti Jumalaan. Voimme ymmärtää, minkä takia tämä mielipide voi syntyä. Tämä selitys on ymmärrettävä, koska he haluavat nimenomaan puolustaa vahvasti sitä ajatusta, että Jumala on yksi, eikä Jumalaa voi jakaa eri muotoihin tai osiin, tai eri tapoihin ilmestyä. Meidän tulee ymmärtää, että emme voi käsittää Jumalaa kokonaisuudessa, mutta meidän on mahdollista ymmärtää Häntä Hänen tekojensa kautta. Meillä on hyvin läheinen käsitys niistä juutalaisista suuntauksista, jotka kannattavat ajatusta, että Jumala on yksi.

Nimenomaan Jumala on yksi ja Hänen ilmestymisensä maailmalle on yhtä. Jumalan ilmestymisen maailmalle ja Hänen shekina- läsnäolonsa me löydämme jo ensimmäisissä Raamatun paikoissa ihan Sanan alussa. Sanaa shekina me emme suoranaisesti voi löytää pyhistä Kirjoituksista, koska se on rabbinistinen termi. Mutta pyhistä Kirjoituksista löytyy verbi shahan ja tästä verbistä on lähtöisin sana miskan. Verbi shahan tarkoittaa: elää tai olla jossakin. Miskan taas on paikka missä ollaan; missä Jumalan läsnäolo on. Tämän sanan shahan me voimme löytää 2. Mooseksenkirjasta 25: 8:

” Ja tehkoon he minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään. ” Asuakseni heidän keskellään - siinä me löydämme heprean verbin shahan. Ja sanan miskan me löydämme 2.Moos.26: 1: ” Ja tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta. ” Tässä me näemme hepreankielistä miskan- sanaa käytettävän asumuksesta. Tässä sanotaan, että itse Jumala elää kansan keskellä niin kuin miskanin kautta. Eli voi sanoa, että Jumala jollakin tavalla, joka meidän on hyvin vaikea ymmärtää, haluaa elää ja olla oman kansansa keskellä. Emmekä me voi sanoa, että se olisi joku erillinen osa Jumalasta, joka elää kansansa keskellä. Toisaalta voi sanoa, että se on joku muoto, millä tavoin me pystymme ottamaan Hänet vastaan.

Silloin kun Israelin kansa lähti Egyptin maasta, näemme Sanassa sanotun, että Jumalan läsnäolo seurasi heitä pilvipatsaan tai tulipatsaan muodossa. 2. Moos. 23: 21. näemme sanat: ” Minun nimeni on hänessä. ” Tässä näkyy suora yhteys sanan shekina, Jumalan läsnäolo ja Jumalan nimen välillä; ne ovat läheisiä käsitteitä. Juutalaiset viisaat tekivät seuraavan suuren johtopäätöksen vertaillessaan näitä kahta käsitettä: Jumalaa kokonaisuudessaan emme pysty käsittelemään tai ymmärtämään, mutta meidän on mahdollista saada tietoja Hänestä vain sen kautta, miten Hän itse ilmestyy ja millä tavalla Hän avautuu ihmiselle. Ja Jumala avaa itseään jonkin teon tai ilmestyksen kautta. Ja jokainen ilmestyminen liittyy johonkin Hänen ominaisuuteensa. Tai voimme sanoa, että jossain tapauksessa Hän voi ilmestyä monenlaisissa ominaisuuksissa tai teoissa. Ja Hänen erilainen ilmestymisensä maailmalle eri teoin tai ominaisuuksin liittyy hyvin läheisesti Hänen nimeensä. Hän ilmestyy jollakin tavoin Nimellään ihmiskunnalle. Tästä puhuttiin jonkin verran edellisessä opetuksessa.

Siten juutalaisten käsitteistä voi sanoa, että Jumalan nimet, joitten kautta Hän puhuu itsestään ja ilmestyy yhteiskunnalle, tarkoittaa jonkinlaista Jumalan leimaa. Lyhyesti sanottuna: Jumalan nimi, millä Hän ilmestyy ihmiskunnalle, on jokin Hänen ominaisuutensa, millä Hän haluaa ilmoittaa itseään maailmalle.

Yksi hyvin tunnettu juutalainen Tooran kommentoija kertoo meille, että erilaiset Jumalan nimet, jotka me tunnemme, ovat ehkä enemmänkin meidän ihmisten käsityksiä Hänestä. Mutta niihin ei sisälly Hänen kokonaisuuttaan. Esim. 5. Mooseksenkirjasta 10: 17 me voimme hepreankielellä löytää Jumalan nimet, jotka lausutaan hepreaksi El Akadol, Agibor, Deanora. Tämä on käännettynä, että Jumala Kaikkivaltias on suuri, peljättävä ja voimallinen Jumala. Tässä me näemme kolme erilaista nimeä, jotka liittyvät Jumalaan. Mutta meidän ei pidä ymmärtää niin, että nämä kaikki nimet ovat itsenäisiä ja erillään toisistaan. Emme saa kuvitella, että nämä olisivat kolme eri persoonaa. Eli että olisi olemassa joku suuri Jumala ja olemassa myös joku peljättävä Jumala. Tai toisella tavoin, että osa Hänessä olisi suurta ja toinen osa peljättävä. Esimerkiksi 2. Mooseksenkirjassa 34: 6. me näemme sanotun, että Herra on laupias ja

armahtavainen Jumala, hepreankielellä El Rahum ve Hanun. Eikä tästä sananpaikasta voi sanoa, että se tekisi taas jonkun erillisen Jumalan, jota kuvataan laupiaaksi ja armahtavaksi Jumalaksi.

Eli kaikki ominaisuudet, mitkä Hänestä nyt luettiin, kuuluvat Hänen Yhteen persoonaansa yhtäaikaaisesti. Tämä niin kuin erilainen kuva Hänestä syntyy silloin, kun Hän ilmestyy meille eri ominaisuuden kautta. 1. Johanneksen kirje 1: 5. puhuu meille, että Jumala on valo. 1. Joh. 4: 16. taas puhuu siitä, että Jumala on rakkaus. Jos me käsittelemme Jumalaa nimen kautta, asia tulee meille selkeäksi. Johanneksen kirjeessä me näemme hänen kaiken lisäksi korottavan sitä, että Jumala on rakkaus. Eli että me otamme Häntä vastaan niin kuin rakkautta. Mutta se ei missään nimessä tarkoita sitä, että Jumala on ainoastaan rakkaus. Pitää ottaa huomioon, että jos Hänessä on rakkaus ja Hän on rakkaus, se ei voi poistaa sitä, että Hänessä on myös suuruus ja peljättävyys. Eli se ei anna meille mahdollisuutta ajatella Jumalaa ainoastaan rakkautena. Voi siis sanoa, että Jumala sisältää myös rakkautta, mutta ei voi sanoa, että Jumala on sama asia kuin rakkaus. Tai että rakkaus olisi yhtä kuin Jumala. Mutta Hänessä on myös rakkaus muitten ominaisuuksien lisäksi.

Tässä opetuksessa me käytämme paljon juutalaista kieltä ja traditiota. Myöhemmin voimme ottaa oppitunnin, missä käsittelemme, miksi me tarvitsemme juutalaista kirjallisuutta ja tradition käyttöä rinnakkain pyhien Kirjoitusten tutkimisessa. Juutalaisessa traditiossa on paljon lähteitä, joista me voimme nähdä, millä eri tavoin Jumala on ilmestynyt omalle kansalleen, juutalaisten esi-isille ja myös Aabrahamin ja Mooseksen kautta. Yleensä Jumala ilmestyy jonkin yhden nimensä kautta; Jumalan nimi on yksi tapa, millä Jumala ilmestyy ihmiskunnalle ja sen nimen merkitys sisältää jonkin Hänen ominaisuutensa. Esimerkiksi 2. Mooseksenkirja 6: 2-3:

Ja Jumala puhui Moosekselle ja sanoi hänelle: ” Minä olen Herra. Ja minä olen ilmestynyt Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille ’Jumalana Kaikkivaltiaana’, mutta nimelläni ’Herra’ en minä ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi. ”

Tämä jae ei puhu meille siitä, oliko nelikirjaiminen Jumalan nimi tunnettu esi-isille. Mutta tässä puhutaan siitä, millä tavoin Jumala ilmestyi omalla nimellään esi-isille, ja millä tavalla Hän haluaa ilmestyä tässä ajassa. Tässä on käytetty alkuperäisessä hepreankielessä neljää kirjainta jod - he - vav - he. Tämä käännetään sanaksi Herra. Juutalaisessa traditiossa ja rukouksessa käytetään tavallisesti Jumalan nimeä Adonaj, joka käännetään: minun Herrani. Tässä edellisessä jakeessa on käytetty nimenomaan nelikirjaimista jod - he - vav - he. Tämä nelikirjaiminen Jumalan nimi on Jumalan nimistä kaikkein korkein. Eli tähän korkeimpaan nimeen sisältyvät kaikki Jumalan nimet ja ne ominaisuudet,

joilla Hän ilmestyy ihmisille ja maailmalle. Vähän tätä asiaa koskettelimme jo edellisellä oppitunnilla.

Monesti näemme, kuinka Jumalan nimet Elohim ja Adonaj laitetaan rinnakkain. Jumalan nimeä Elohim käytetään yleensä silloin, kun halutaan sanoa, että Jumala on voimallinen ja Hän on tuomari. Jumalan nimeä Adonaj käytetään juutalaisessa traditiossa armollisena Jumalana, joka haluaa armahtaa. Kun halutaan kuvata, että Jumala ilmestyy ihmiskunnalle kokonaisuudessaan, silloin käytetään korkeinta nimeä jod - he - vav - he. Voisi sanoa, että tätä korkeinta nimeä käytetään siten, että halutaan niin kuin kuvata jokin taivaallinen ihmishahmo. Silloin voimme rinnakkain käsitellä yhtenäisinä memraa ja shekinaa, joista aiemmin puhuttiin. Missään nimessä en halua väittää, että Jumala olisi niin kuin ihmishahmona siellä Taivaassa. Vaan voi määritellä, että me otamme Häntä vastaan käsityksemme mukaisesti ihmishahmoisena. Mutta meidän on helpompi ymmärtää Johanneksen kuvausta Jumalasta 1. Johanneksen kirjeessä.

Johanneksen evankeliumissa sanotaan, että Alussa oli Sana. Joka on memra. Ja Sana oli Jumalan tykönä. Eli memra oli Jumalan tykönä. Elohimin, kaiken Luojan tykönä. Sana oli Jumala eli Jumalan läsnäolo ilmestyi memran, siis Sanan kautta. Seuraavaksi me luemme Joh. 1: 14: Sana, eli memra, tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Tässä verbi asua tarkoittaa shahan-verbiä hyvin lähellä miskania eli ilmestysmajaa. Eli Sana, joka asui meidän keskellämme, oli Jumalan läsnäolo ihmisten keskellä memran kautta. Samalla tavalla kuin tämä Jumalan läsnäolo oli ilmestysmajan keskellä, joka oli tehty kankaasta, puusta ja kivistä. Mutta tässä tapauksessa me näemme Jumalan tehneen päätöksen, että memra asuu ihmismuodon sisällä. Ja tässä on kaikkein tärkein tarkoitus: Jumalan läsnäolo Messiaassa.

Nyt meidän pitää ymmärtää, että se Jumalan läsnäolo, joka oli Messiaan sisällä on sama Jumala; se ei ole erillinen Jumala. Se on sama Jumalan läsnäolo, jota me voimme käsitellä niin kuin Adonaj-nimellä: ihmishahmo Taivaassa. Kolossalaiskirjeessä Paavali on kirjoittanut tästä asiasta. Kol. 2: 9: ” Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti. ”

Jumaluuden koko täyteys tarkoittaa tässä sanassa sitä, että siihen on otettu kaikkein korkein Jumalan nimi ja läsnäolo Hänessä. Siten me voimme ymmärtää Paavalin kirjoituksen 1. Korinttolaiskirjeessä 8: 6: ” Niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on, ja johon me olemme luodut. Ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me. ”

Niin kuin Vanhan testamentin Tanachin puolella me näemme jatkuvaa dialogia Jumalan nimien Adonaj ja Elohim välillä, Uuden testamentin puolella me näemme dialogin jatkuvan Isä Jumalan ja Messiaan välillä.

Teemme nyt tästä oppitunnista johtopäätöksen. Yksi kaikkein korkein Jumala, Luoja ilmestyy ihmiskunnalle eri tavoin. Hänen monet ilmestymisensä määritellään sanassa eri nimillä. Jokaiseen Jumalan nimeen on kytketty Hänen luonnettaan ja ominaisuuksiaan. Yksikään Hänen nimistään ei ole erillään Hänestä eikä kuvaa erillistä Jumalaa. Vaan Hänen eri nimensä ovat meidän käsityksiämme Hänestä ja Hänen ominaisuuksistaan; meidän kykymme ottaa vastaan Hänen ilmestymisensä. Eli jos Jumala haluaa kertoa itsestään ja lähestyä ihmiskuntaa, Hän asettaa itsensä ihmisten tasolle, että ihminen pystyy ymmärtämään. Jumalan ulkomuoto voi olla myös ihmishahmo sen tähden, että ihminen kykenee ottamaan Hänet vastaan. Tätä Jumalan ilmestymistä ihmisten keskellä on nimitetty sanalla shekina, ja nyt me näemme, että tämä Hänen shekina-läsnäolonsa oli laitettu nasaretilaisen Messiaan Jeshuan sisälle. Mistä me tiedämme tämän? Miten me saamme tästä asiasta tietoa ja ymmärrystä, miten saamme helposti käsitettäväksi juutalaista kirjallisuutta ja traditiota, jossa on perintö ja kokemus? Juutalaisen kirjallisuuden tradition ja Jumalan Sanan keskinäistä yhteyttä me käsittelemme seuraavalla oppitunnilla.

MEMRA ŠEHINA

ŠAHAN

MIŠKAAN

HA'EL HAGADOOL, HAGIBBOOR VEHANOORAA

5Mos.10:17

2MoS.34:6

EL RAHUUM VEHANUUN

Yud - He - Vav - He

ADONAAJ

ELOHIIM

